

[Finansministeren.]

minister har allerede været inde på dette spørgsmål, og jeg kan også godt understrege, at naturligvis har vore forpligtelser over for GATT sat visse grænser for vor handlefrihed med hensyn til ændring af toldsatsene — ikke grænser, som er helt faste, de er overtrådt på visse punkter, men det er klart, at jo flere steder man overtræder dem, jo vanskeligere bliver de forhandlinger, der må foregå inden for GATT for at få godkendt det, der nu skal finde sted. Jeg går ud fra, at det, det ærede medlem sigter til, formentlig er toldsatsene på uldgarn og bomuldsgarn, der er særlig lave i forhold til de øvrige tekstiltoldsats.

Toldsatsene for de nævnte varer er ganske rigtigt bundet i GATT til de 3 pct., og det har derfor ikke været muligt umiddelbart at foreslå disse toldsats justeret. Fra dansk side er vi imidlertid netop for tiden ved at undersøge, om der er mulighed for at opnå lempelser i toldbindingerne. Hvad der kommer ud heraf, er ikke til at sige endnu. Jeg tror, det bliver vanskeligt at få lempelser på dette punkt, og får vi lempelser, må der til gengæld stilles krav til os, som vi så må veje imod de fordele, lempelserne medfører. Skulle resultatet blive positivt, må spørgsmålet om en begrænset justering af disse garntoldsats, der bringer dem i bedre harmoni med de andre toldsats, efter min mening indgå i udvalgsarbejdet.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen rejste også spørgsmålet om, hvorledes det efter ikrafttrædelsen af frihandelsområdet vil gå med tilbagebetalingen af erlagt told for materialer, der er anvendt til fremstilling af eksportvarer, det såkaldte toldgodtgørelsesproblem. Jeg kan oplyse, at der ved eksport til lande uden for frihandelsområdet ikke vil ske nogen ændring i de bestående regler. Ved eksport til lande, der omfattes af frihandelsområdet, vil det være en betingelse for ved indførsel til det pågældende land at opnå de fordele, der er knyttet til traktaten: fritagelse for indførselstold og kvantitative restriktioner, at der ydes toldgodtgørelse til udførselslandet. Men disse regler vil først gælde, når det hele er overstået, altså efter udløbet af overgangsperioden, den 1. januar 1971. For overgangsperioden — og det er forment-

lig det, der er mest aktuelt, og det, der drøftes mest i øjeblikket — har der været drøftet to forskellige muligheder: dels at give fuld toldgodtgørelse til en bestemt dato og derefter lade godtgørelsen falde helt bort, dels at yde en aftrappet godtgørelse. Det er de to muligheder, der foreligger. Da man ikke indtil nu har kunnet nå til enighed om spørgsmålet, er resultatet blevet en foreløbig løsning, hvorefter der i halvandet år fra 1. juli 1960 ved de 20 pct. toldnedsættelse ydes fuld toldgodtgørelse, og således at rådet inden udgangen af 1960 skal finde frem til, hvilket af de to førnævnte principper der i øvrigt skal benyttes i resten af overgangsperioden. Man vil heraf forstå, at konsekvensen i det lange løb vil blive, at der ikke ved salg af industriprodukter inden for frihandelsområdet vil kunne ydes godtgørelse for den af de anvendte materialer betalte told, med andre ord, hjemmemarkedet udvides til at omfatte hele frihandelsområdet, og det er i øvrigt det afgørende i det hele, hvilket man bør tage i betragtning ved fastsættelsen af told for materialer, der finder en sådan anvendelse.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen spurgte også, om det ikke med henblik på eventuel senere optagelse af produktion her i landet på nye vareområder ville være rigtigt at etablere et system med suspenderede toldsats, som først skulle blive effektive, når de pågældende nye produktioner skulle komme i gang. Jeg forstod, at det ærede medlem ønskede en nærmere undersøgelse af hele dette spørgsmål. Jeg kan straks sige, at spørgsmålet også har været rejst over for mig ved de forberedende forhandlinger om toldlovsforslaget.

Jeg vil gerne oplyse, at jeg vil fremkomme med en redegørelse om spørgsmålet til det udvalg, der bliver nedsat, allerede nu, og jeg gør opmærksom på, at der i udkastet til konventionen for de syvs frihandelsområde findes visse regler, der begrænser muligheden for siden hen at gøre toldsats, der måtte være suspenderede den 1. marts 1960, effektive over for varer, der har deres oprindelse inden for frihandelsområdet. Kun over for varer fra udenforstående lande, over for hvilke vi bevarer vor toldpolitiske handlefrihed, vil der være uhindret adgang til senere at gøre sådanne suspenderede